

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Maria Grzelka

w sprawie z powództwa Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.
przeciwko Przedsiębiorstwu Inwestycyjnemu G. Spółce z o.o.
o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lipca 2007 r.,
zażalenia strony powodowej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 stycznia 2007 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 10 stycznia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powoda Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o żądaniach stwierdzenia nieważności ewentualnie uchylenia uchwały Zgromadzeniach Wspólników Nr 1, 6 i 8 podjętych w dniu 23 kwietnia 2004 r. przez Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników Przedsiębiorstwa Inwestycyjnego „G.” Sp. z o.o., z powodu nieopłacenia apelacji w należnej wysokości. W zażaleniu powód wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 7 marca 2006 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił powództwo Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. o stwierdzenie nieważności uchwał ewentualnie o uchylenie uchwał nr 1, 5, 6 i 8, podjętych przez Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki Przedsiębiorstwo Inwestycyjne „G.” Sp. z o.o. Od wniesionej przez powoda apelacji uiszczono opłatę w wysokości 8.000 zł, przyjmując, że opłata stała, wyliczona na podstawie art. 29 pkt 3 ustawy o kosztach, przewidującego obowiązek uiszczenia opłaty od pozwu w sprawie uchylenia uchwały organu spółki w wysokości 2.000 zł, dotyczy każdej z zaskarżonych uchwał z osobna. Sąd Apelacyjny uznał, że w przypadku wniesienia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały organu spółki, wysokość opłaty zależy od charakteru skarżonej uchwały. Stwierdził zatem, że od uchwał o charakterze majątkowym należy pobrać opłatę stosunkową, natomiast od uchwał o charakterze niemajątkowym opłatę stałą, przewidzianą w art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy o kosztach. W związku z powyższym przyjął, że od uchwał nr 1, 6 oraz 8 pełnomocnik apelującego obowiązany był wnieść opłaty stosunkowe, których nieuiszczenie w należnej wysokości powoduje, zgodnie z art. 130² § 3 k.p.c., odrzucenie środka odwoławczego.

Przedmiotem zaskarżenia były uchwała dotycząca umorzenia udziałów nabytych przez sp. z o.o. „G.” od A. B. (uchwała nr 1), uchwała dotycząca udzielenia absolutorium prezesowi zarządu S. J. (uchwała nr 5), uchwała dotycząca wyrażenia zgody na umowę pożyczki zawartą przez spółkę ze S. J. (uchwała nr 6) oraz uchwała w sprawie dopłat (uchwała nr 8).

Należy zwrócić uwagę, że rozpatrujący sprawę w I instancji Sąd Okręgowy uznał, że wszystkie wskazane w pozwie roszczenia mają charakter niemajątkowy. Świadczy o tym brak wezwania powoda do podania wartości przedmiotu sporu, wezwanie go do uiszczenia tymczasowego wpisu od pozwu w wysokości 500 zł (k. - 51), jak również to, że w wyroku z dnia 7 marca 2006 r. Sąd ustalił wpis ostateczny w kwocie 2.000 zł (k. - 432), wskazując jako podstawę tego rozstrzygnięcia art. 31 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z 1967 r.

Powód, wnosząc apelację, zastosował się lojalnie w stosunku do ustalonej przez Sąd Okręgowy kwalifikacji sprawy; nie miał zresztą interesu w jej kwestionowaniu. Na podstawie dokonywanych przez sąd czynności skarżący miał prawo oczekiwać, że sąd podzielił jego zapatrywanie co do niemajątkowego charakteru zgłoszonych roszczeń. Nie ulega wątpliwości, że Sąd Apelacyjny, działający jako sąd II instancji, miał prawo i obowiązek zweryfikowania charakteru sprawy oraz sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Decydujące znaczenie ma bez wątpienia prawidłowa kwalifikacja sprawy, a nie wadliwy stan, powstały w wyniku niewłaściwego trybu urzędowania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. W zaistniałej sytuacji, w związku ze zweryfikowaniem charakteru niektórych roszczeń zgłoszonych w pozwie, niezbędne jednakże było wezwania skarżącego do uiszczenia opłaty w należnej wysokości (art. 130 § 5 k.p.c.), czego Sąd ten nie uczynił. Odrzucenie apelacji było więc przedwczesne, co skutkowało uchylenie skarżonego postanowienia.

Wobec powyższego analizowanie dalszych podniesionych w zażaleniu zarzutów i przytoczonej argumentacji staje się zbędne.

Z tych przyczyn orzeczono jak w postanowieniu (art. 394¹ § 2 w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).